

کلمه **أَيْنَ** برای پرسش در مورد مکان بکار می رود.

در جواب **أَيْنَ** از:

فَوْقَ: بالا	عِنْدَ: نزد	عَلَى: بر روی	وَرَاءَ: پشت سر
تَحْتَ: پایین	حَوْلَ: پیرامون	هُنَا: این جا	عَلَى الْيَسَارِ: در چپ
أَمَامَ: مقابل	بَيْنَ: میان	هُنَاكَ: آنجا	عَلَى الْيَمِينِ: در راست
جَنِبَ: کنار	فِي: در توی	خَلْفَ: پشت سر	

استفاده می کنیم.

برای اینکه پرسیم اهل کجایی؟ از (**مِنْ أَيْنَ**) استفاده می کنیم. و به دو شکل جواب می دهیم.

أنا مِنْ تبريزَ .   أنا تبريزيُّ .

اصطلاح **عَلَيْكَ بِالصَّبْرِ** : به دو صورت (بر تو لازم است . تو باید صبر کنی .) معنی می شود

در جواب **كَمْ** عدد می آید . **كَمْ** كتاباً في المَحْفَظَةِ؟ **أربعة** كُتُبٍ . **كَمْ** معلمةً في المدرسة؟ **ثلاث** معلماتٍ .

واحد	واحدة
اثنان	إثنان
ثلاث	ثلاثة
أربع	أربعة
خمس	خمسة
ست	ستة
سبع	سبعة
ثمانی	ثمانية
تسع	تسعة
عشر	عشرة
أحد عشر	إحدى عشرة
إثنا عشر	إثنتا عشرة